

רגב נולד ב-21.10.2002 בארה"ב בזמן שהיינו בשליחות מטעם העבודה שלי בארה"ב.

כשרגב היה בן שנה חזרנו לארץ מתוך הרעיון שדוד ואני רוצים לגדל את הילדים שלנו במדינת ישראל.

רגב גדל והתחנך בקיבוץ שדה נחמיה שנמצא בגליל העליון.

כבר בגן הבנו שרגב הוא ילד מיוחד, ילד מאתגר. רגב אובחן עם HDHD ועם בעיות ויסות, דבר שגרם לא מעט מפחי נפש. הסביבה לא ממש ידעה איך לאכול את רגב, הוא היה דורס ילדים בגן, היה משתולל ובעיקר היה יצירתי באופן החשיבה שלו. תמיד היה חושב מחוץ לקופסא.

בבית ספר היסודי "הגומא" בכפר בלום, שם קלטה אותו מחנכת לחיים-אורלי שהבינה אותו מהרגע שפגשה אותו. חיבקה אותו ונתנה לו דרור לרעיונות, לדרך הלמידה שלו. רגב לא היה כותב במחברות, היה זוכר הכל. ילד מבריק עם יכולות למידה עצמאיות מפותחות ביותר. רגב מאוד אהב ללמוד ומצא לעצמו את הדרך שהתאימה לו, הבריק בשעורי טבע, איתגר את המורים שלו בכל התחומים עם מלא שאלות, שלא תמיד מצאו להן תשובות.

גם בבית רגב איתגר אותנו כילד, כבר מגיל ממש צעיר התחבר מאוד למיתולוגיה היוונית, כל ערב לפני השינה חיכה לדוד שיקריא לו פרק חדש. רגב לא הסתפק בהקראה, היה שואל מלא שאלות ואבה להתפלפל. גם לנו לא תמיד היו תשובות.

בבית ספר התיכון "עמק החולה" רגב כבר כיכב, הן מבחינה חברתית והן מבחינה לימודית. היה איש של חיבורים, תמיד היה לו חשוב לעשות חיבורים בין הילדים שקשה להם לבין שאר החברה. רגב בחר לעשות הרחבות לבגרות במקצועות נוספים. מעבר למה שנדרש. אמר שהוא לומד פיסיקה ומתמטיקה לעתיד וגיאוגרפיה ותנ"ך לנפש.

בכיתה ח', דוד שלח את רגב לחוג כדור מים בקיבוץ שמיר, מתוך רצון שרגב יוציא את האנרגיות שלו בספורט הצורך מלא אנרגיה. רגב מייד התחבר למשחק והשינוי היה ניכר ממש. רגב גדל והתפתח גופנית ומנטאלית. תחושת ההצלחה, יחד עם ההתבגרות עשה לו טוב.

בשלב זה רגב החל לדבר על החלום שלו, להתגייס לשייטת 13. רגב החל להתאמן, לדבר, לחלום את השייטת. הוא כל הזמן דיבר על שירות משמעותי, הבין את החשיבות של התנדבות הנוער לשירות משמעותי למען קיום מדינת ישראל.

במסגרת החינוך הבלתי פורמלי בקיבוץ היה מאוד פעיל ב"נעורים" שמהר מאוד הפך לבית השני שלו. הפעילות החברתית הייתה מאוד נוכחת בחיים שלו. את הניסיון בהדרכה ובחינוך החל בעת שהיה מדריך בשומר הצעיר. היה פעיל מאוד בפעילות הנוער במסגרת המועצה האזורית גליל עליון. רגב יצא לכל המחנות אם בתור מדריך או כנותן שירות לוגיסטי. רגב ראה שליחות בהדרכה, תמיד חשב צעד קדימה, מה עוד הוא יכול ללמד את החניכים שלו.

בחבורה שלו בנעורים היה מסמר החבורה, תמיד נוכח, תמיד מתנדב לארח, להפעיל, להצחיק. לרגב היה ממש חשוב שהחבורה תהיה מגובשת וערכית. הסביר תמיד לחברה כמה חשוב להתנדב לשנת שירות, לשירות משמעותי בצבא. ואמנם הרוב הגדול אכן יצאו לשנת שירות והתגייסו לשירות משמעותי. ההשפעה של רגב לא הסתיימה רק בשכבה שלו, אלא על השכבות מתחתיו. רגב הפך ליועץ לענייני שנת שירות וצבא.

בכיתה י"ב החליט שרוצה לצאת לשנת שירות, תהליך לא פשוט לצעירים. יצא למיונים והאכזבות היו רבות. כחלק מהמיונים רגב יצא להתארחויות במסגרות השונות, בכל מקום שהגיע אליו, רגב אסף חברים חדשים. הפך לסוג של סלב בקרב שכבת י"ב בכל הארץ. בסופו של דבר רגב התמייין לשנת שירות בחברה להגנת הטבע, והתקבל לבית

ספר שדה עין גדי בשילוב עם חצבה. זאת הייתה שנה כל כך משמעותית בחיים שלו. הגשים חלום, עסק במה שהכי אהב: טבע, טיולים והדרכה. שילוב מושלם. הקמפוס והשילוב עם המרצים השונים פתחו לו את האופקים שכל כך היה צמא אליהם. רגב צבר ניסיון רב בהדרכה, פגש באנשים שהשפיעו ונתנו לו כלים להמשך דרכו. במסגרת שנת השירות לקח חלק במאבק להצלת נחל צין ועין עקרבים בערבה. השילוב של רעיונות ומעשים היה כל כך חשוב לו, לא הסתפק בדיבורים.

רגב היה חדור מטרה תמיד, בשום שלב לא הפסיק להתכונן לגיוס, רץ בהרים, רץ בשדות, רק בכל מקום. עבד קשה לעבור את גיבוש השייטת. גם כשלא עבר את הגיבוש הראשון, לא ויתר וביקש עוד יום סיירות כדי שיוכל לצאת לעוד גיבוש. את הגיבוש השני עבר, זה היה אחד הימים המאושרים בחייו.

רגב התגייס ב-13.12.21 לשייטת, היה כל כך גאה. רגב כל כך אהב את השירות בשייטת, תמיד אמר "לא רוצה לשרת בשום מקום אחר". גם בשייטת רגב היה דמות בולטת, מסמר הצוות, תמיד התנדב ראשון. ולאחר 11 חודשים הודח. תחילה לקח את ההדחה קשה, אך מהר מאוד רגב החליט שלא נופל וממשיך. רגב רצה לצאת לקצונה בכל דרך אפשרית. רגב עבר לדובדבן שם שירת שלושה חודשים והודח על "משחק בנשק" ושוב רגב מצא עצמו שבור. לאחר לבטים רגב הוצב בגדוד 101 של הצנחנים.

רגב לא הספיק לשרת זמן רב בצנחנים. מהרגע שסופח לצנחנים, הבהיר לכל מי שמוכן לשמוע שהוא "יוצא לקצונה". בחודש אוגוסט האחרון רגב יצא לקורס מכ"ם. ושוב היה כל כך מאושר. הרגיש שתכף משיג את המטרה, שתכף יוצא לקצונה. רגב כל כך רצה לצאת לקצונה, אמר שזאת ההזדמנות שלו לחנך את הדור הצעיר להיות לוחמים מצוינים, לתת מעצמו עד הסוף.

לצערנו הרב החלום נגדע מוקדם מידי.

בתאריך 7.10.23, השבת השחורה רגב נפל בקרב על קיבוץ כיסופים.
רגב שהיה נגביסט בנשמה היה בחוד הכוח ונפל יחד עם ששה חברים
מקורס המכי"ם . גם ברגעיו האחרונים, רגב דאג לחברים שלו וביקש
מהם לשמור על עצמם ולא להתקרב אליו שכן היה חשוף לירי המחבלים.
רגב המשיך לנהל את הקרב למרות שהיה פצוע קשה מאוד. חבריו
מספרים שהיה מפוקס, לא פחד והמשיך לתת לחברים פקודות עד
לרגעיו האחרונים.

רגב היה איש של חיבורים: תמיד אמר: " אני אלוף בלהגיע למקום לאסוף
חברים ולהמשיך הלאה".

כזה איש הוא היה.....